

Sygn. akt I NO 46/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 listopada 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ewa Stefańska (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Janusz Niczyporuk

SSN Marek Siwek

w sprawie z odwołania M. D.

od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa Nr [...] z dnia 21 listopada 2018 r.

w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu na dwadzieścia siedem stanowisk sędziego sądu okręgowego w Sądzie Okręgowym w G., ogłoszonych w Monitorze Polskim z 2018 r., poz. 274

z udziałem M. B., M. X., D. C., E. D., M. F., B. G., E. G., A. H., M. J., E. K., M. L., M. X.1, L. N., A. O., M. O., J. P., A. P., J. S., F. S., Z. S., M. S., M. W., M. Y., A. W., J. W., A. X., Ł. Z.

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 6 listopada 2019 r.

uchyla zaskarżoną uchwałę w punkcie 1 w całości oraz w punkcie 2 w części dotyczącej odwołującego się M. D., i w tym zakresie przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania Krajowej Radzie Sądownictwa.

UZASADNIENIE

Uchwałą nr [...] z 21 listopada 2018 r., działając na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz.U. z 2018 r., poz. 389 ze zm., dalej zwanej „ustawą o KRS”), Krajowa Rada Sądownictwa przedstawiła Prezydentowi RP wniosek o powołanie M. B. S. , M. X. , D. C., E. D. M., M. F., B. G. S. , E. G. , A. H. , M. J. , E. K. R. , M. L. L. , M. X.1 , L. N. , A. O. K. , M. O. , J. P. , A. P. , J. S. , F. S. , Z. S. K. , M. S. , M. W. , M. Y. S. , A. W., J. W. B. , A. X. oraz Ł. Z. do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu okręgowego w Sądzie Okręgowym w G. (pkt 1 uchwały) oraz zdecydowała się nie przedstawić Prezydentowi RP wniosku o powołanie A. B. , K. B. , M. C. , B. C. M. , M. D. , J. D. U. D. , B. D. , A. G. Ł. , M. G. , M. H. , M. J. , M. K. , J. K. M. , A. K., A. K. , M. L., J. Ł. , P. M., J. M. , J. N., P. P. , I. P. , R. P. , M. P. L. , A. S. , A. S. , A. S., A. S. Ł., M. T., S. U. , B. W. P. , W. W. i P. W. do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu okręgowego w Sądzie Okręgowym w G. (pkt 2 uchwały).

W uzasadnieniu uchwały Krajowa Rada Sądownictwa wskazała, że na dwadzieścia siedem wolnych stanowisk sędziego sądu okręgowego w Sądzie Okręgowym w G., ogłoszonych w Monitorze Polskim 2018, poz. 274, zgłosiło się łącznie 69 kandydatów, w tym: M. B. S. , E. D. M. , B. G. S. , A. O. K. , J. S. , F. S. , A. W. - sędziowie Sądu Rejonowego w G. , M. F. , A. H. , M. J. , L. N. , J. P. , A. P. , Z. S. K. , M. S. , M. W. - sędziowie Sądu Rejonowego w G. , M. X., M. D. , M. L. , M. W. S. , A. W. , J. W. B. , Ł. Z. - sędziowie Sądu Rejonowego w G., E. K. R. , M. O. - sędziowie Sądu Rejonowego w S., D. C. - sędzia Sądu Rejonowego w S. , E. G. i K. B. - sędziowie Sądu Rejonowego w W. oraz M. L. L. - sędzia Sądu Rejonowego w K.. Krajowa Rada Sądownictwa oddzielnymi uchwałami umorzyła postępowanie wobec K. B. N., J. J., A. L. i A. T. z uwagi na cofnięcie zgłoszeń przez tych kandydatów.

W celu przygotowania sprawy do rozpatrzenia na posiedzeniu Rady, jej Przewodniczący wyznaczył Zespół członków Rady (zwany dalej „Zespołem”), zawiadomił Ministra Sprawiedliwości o jego powołaniu oraz o sprawach indywidualnych przekazanych Zespołowi w celu przygotowania ich do rozpatrzenia na posiedzeniu Rady. Minister Sprawiedliwości nie przedstawił opinii w trybie art. 31 ust. 2b ustawy o KRS. Na posiedzeniu w dniu 19 listopada 2018 r. Zespół zapoznał z materiałami sprawy i przeprowadził głosowanie, którego wyniki

przedstawiały się następująco: M. B. S. - 5 głosów „za”, 0 głosów „przeciw”, 0 głosów „wstrzymujących się”; M. X. - 5 głosów „za”, 0 głosów „przeciw”, 0 głosów „wstrzymujących się”; K. B. - 5 głosów „za”, 0 głosów „przeciw”, 0 głosów „wstrzymujących się”; D. C. - 5 głosów „za”, 0 głosów „przeciw”, 0 głosów „wstrzymujących się”; M. D. - 0 głosów „za”, 0 głosów „przeciw”, 5 głosów „wstrzymujących się”; E. D. M. - 5 głosów „za”, 0 głosów „przeciw”, 0 głosów „wstrzymujących się”; M. F. - 5 głosów „za”, 0 głosów „przeciw”, 0 głosów „wstrzymujących się”; B. G. S. - 5 głosów „za”, 0 głosów „przeciw”, 0 głosów „wstrzymujących się”; E. G. - 5 głosów „za”, 0 głosów „przeciw”, 0 głosów „wstrzymujących się”; A. H. - 5 głosów „za”, 0 głosów „przeciw”, 0 głosów „wstrzymujących się”; M. J. - 5 głosów „za”, 0 głosów „przeciw”, 0 głosów „wstrzymujących się”; E. K. R. - 3 głosy „za”, 0 głosów „przeciw”, 2 głosy „wstrzymujące się”; M. L. L. - 5 głosów „za”, 0 głosów „przeciw”, 0 głosów „wstrzymujących się”; M. Y. - 5 głosów „za”, 0 głosów „przeciw”, 0 głosów „wstrzymujących się”; L. N. - 5 głosów „za”, 0 głosów „przeciw”, 0 głosów „wstrzymujących się”; A. O. K. - 5 głosów „za”, 0 głosów „przeciw”, 0 głosów „wstrzymujących się”; M. O. - 5 głosów „za”, 0 głosów „przeciw”, 0 głosów „wstrzymujących się”; J. P. - 5 głosów „za”, 0 głosów „przeciw”, 0 głosów „wstrzymujących się”; A. P. - 5 głosów „za”, 0 głosów „przeciw”, 0 głosów „wstrzymujących się”; J. S. - 5 głosów „za”, 0 głosów „przeciw”, 0 głosów „wstrzymujących się”; F. S. - 5 głosów „za”, 0 głosów „przeciw”, 0 głosów „wstrzymujących się”; Z. S. K. - 5 głosów „za”, 0 głosów „przeciw”, 0 głosów „wstrzymujących się”; M. S. - 5 głosów „za”, 0 głosów „przeciw”, 0 głosów „wstrzymujących się”; M. W. - 5 głosów „za”, 0 głosów „przeciw”, 0 głosów „wstrzymujących się”; M. Y. S. - 5 głosów „za”, 0 głosów „przeciw”, 0 głosów „wstrzymujących się”; A. W. - 5 głosów „za”, 0 głosów „przeciw”, 0 głosów „wstrzymujących się”; J. W. B. - 2 głosy „za”, 0 głosów „przeciw”, 3 głosy „wstrzymujące się”; A. X. - 5 głosów „za”, 0 głosów „przeciw”, 0 głosów „wstrzymujących się”; Ł. Z. - 5 głosów „za”, 0 głosów „przeciw”, 0 głosów „wstrzymujących się”.

W wyniku powyższego głosowania Zespół zarekomendował Krajowej Radzie Sądownictwa przedstawienie Prezydentowi RP wniosków o powołanie do pełnienia

urzędu na stanowisku sędziego sądu okręgowego w Sądzie Okręgowym w G.: M. B. S. , M. X. , K. B. ; D. C. , E. D. M. , M. F. , B. G. S. , E. G., A. H., M. J. , E. K. R., M. L. L. , M. X.1 , L. N. , A. O. K. , M. O. , J. P. , A. P. , J. S. , F. S. , Z. S. K. , M. S. , M. W. , M. Y. S. , A. W., A. X. oraz Ł. Z..

Pozostali kandydaci, w tym M. D., nie uzyskali bezwzględnej liczby głosów. W uzasadnieniu stanowiska Zespół członków Krajowej Rady Sądownictwa wskazał, że opracowując listę rekomendowanych kandydatów, kierowano się przede wszystkim oceną kwalifikacji kandydatów, a ponadto, uwzględniono ich doświadczenie zawodowe, dorobek naukowy, opinie Kolegium Sądu Apelacyjnego w [...] i oceny Zgromadzenia Przedstawicieli Sędziów Apelacji [...] oraz inne dokumenty dołączone do kart zgłoszenia. Krajowa Rada Sądownictwa podzieliła stanowisko Zespołu odnośnie wszystkich rekomendowanych kandydatur, za wyjątkiem K. B., uznając, że z wnioskiem o powołanie zostanie przedstawiona kandydatura J. W. B..

Podjmując uchwałę, Krajowa Rada Sądownictwa stwierdziła, że wszyscy kandydaci biorący udział w postępowaniu nominacyjnym spełniają wymagania ustawowe, określone w art. 63 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz.U. 2018, poz. 23 ze zm.). Podkreślono, iż Rada przy podejmowaniu uchwały kierowała się kryteriami wymienionymi w art. 35 ust. 2 ustawy o KRS, a także ocenami kwalifikacyjnymi oraz doświadczeniem zawodowym kandydatów. Podjmując uchwałę, Krajowa Rada Sądownictwa wzięła również pod uwagę oceny na dyplomach ukończenia wyższych studiów prawniczych oraz z egzaminu zawodowego, choć - jak wskazano w uzasadnieniu uchwały - oceny te nie były jednak kryterium decydującym o wyborze najlepszych kandydatów. Wskazano bowiem, że wszyscy kandydaci posiadają odpowiednie doświadczenie zawodowe oraz otrzymali oceny kwalifikacyjne wskazujące, że zasadniczo spełniają wymogi formalne do ubiegania się o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego w sądzie okręgowym. Podjmując uchwałę, Krajowa Rada Sądownictwa uwzględniła także opinię Kolegium Sądu Apelacyjnego w [...] (które na posiedzeniu w dniu 6 września 2018 r. zaopiniowało pozytywnie m.in. kandydaturę M. D., zaś negatywnie kandydatury m.in.: A. H., M. L., J. P., A. P. i M. S.) oraz ocenę Zgromadzenia Przedstawicieli Sędziów Apelacji [...]

(którego wyniki głosowania z dnia 14 września 2018 r. przedstawiały się następująco: M. B. S. - 63 głosy „za”, 16 głosów „przeciw” przy 1 głosie „nieważnym”; M. B. - 66 głosów „za”, 11 głosów „przeciw” przy 3 głosach „nieważnych”; D. C. - 59 głosów „za”, 16 głosów „przeciw” przy 5 głosach „nieważnych”; M. D. - 70 głosów „za”, 9 głosów „przeciw” przy 1 głosie „nieważnym”; E. D. M. - 57 głosów „za”, 20 głosów „przeciw” przy 3 głosach „nieważnych”; M. F. - 58 głosów „za”, 20 głosów „przeciw” przy 2 głosach „nieważnych”; B. G. S. - 59 głosów „za”, 20 głosów „przeciw” przy 1 głosie „nieważnym”; E. G. - 57 głosów „za”, 21 głosów „przeciw” przy 2 głosach „nieważnych”; A. H. - 59 głosów „za”, 19 głosów „przeciw” przy 2 głosach „nieważnych”; M. J. - 71 głosów „za”, 7 głosów „przeciw” przy 2 głosach „nieważnych”; E. K. R. - 65 głosów „za”, 14 głosów „przeciw” przy 1 głosie „nieważnym”; M. L. L. - 69 głosów „za”, 11 głosów „przeciw” przy braku głosów „nieważnych”; M. X1. - 75 głosów „za”, 4 głosy „przeciw” przy 1 głosie „nieważnym”; L. N. - 63 głosy „za”, 16 głosów „przeciw” przy 1 głosie „nieważnym”; A. O. K. - 67 głosów „za”, 12 głosów „przeciw” przy 1 głosie „nieważnym”; M. O. - 61 głosów „za”, 18 głosów „przeciw” przy 1 głosie „nieważnym”; J. P. - 51 głosów „za”, 27 głosów „przeciw” przy 2 głosach „nieważnych”; A. P. - 44 głosy „za”, 34 głosy „przeciw” przy 2 głosach „nieważnych”; J. S. - 66 głosów „za”, 12 głosów „przeciw” przy 2 głosach „nieważnych”; F. S. - 57 głosów „za”, 21 głosów „przeciw” przy 2 głosach „nieważnych”; Z. S. K. - 62 głosy „za”, 18 głosów „przeciw” przy braku głosów „nieważnych”; M. S. - 46 głosów „za”, 32 głosy „przeciw” przy 2 głosach „nieważnych”; M. W. - 46 głosów „za”, 30 głosów „przeciw” przy 4 głosach „nieważnych”; M. Y. S. - 62 głosy „za”, 16 głosów „przeciw” przy 2 głosach „nieważnych”; A. W. - 47 głosów „za”, 30 głosów „przeciw” przy 3 głosach „nieważnych”; J. W. B. - 51 głosów „za”, 28 głosów „przeciw” przy 1 głosie „nieważnym”; A. X. - 71 głosów „za”, 8 głosów „przeciw” przy 1 głosie „nieważnym”, Ł. Z. - 61 głosów „za”, 18 głosów „przeciw” przy 1 głosie „nieważnym”). W uzasadnieniu uchwały wskazano przy tym, że poziom poparcia środowiska sędziowskiego nie był kryterium decydującym o wyborze najlepszych kandydatów, bowiem - w ocenie Krajowej Rady Sądownictwa - uzyskany przez kandydatów w niniejszym postępowaniu nominacyjnym poziom poparcia Kolegium Sądu Apelacyjnego w [...] i Zgromadzenia Przedstawicieli Sędziów Apelacji [...]

nie w każdym przypadku odzwierciedla poziom ich kwalifikacji wynikający z dokumentów zgromadzonych w toku tego postępowania.

Opiniując kandydaturę M. D., w uzasadnieniu zaskarżonej uchwały wskazano, że urodził się on [...] 1978 r. w L.. W 2002 r. ukończył wyższe studia prawnicze na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu [...] w T., uzyskując tytuł magistra z oceną dobrą. Również w 2002 r. ukończył z wynikiem dobrym studia europejskie organizowane przez Wydział Prawa i Administracji Uniwersytetu [...] w T. oraz Centrum Studiów Europejskich Uniwersytetu [...] w T. im. [...]. Po odbyciu w latach 2002-2005 aplikacji sądowej w okręgu Sądu Okręgowego w S., we wrześniu 2005 r. złożył egzamin sędziowski z oceną bardzo dobrą. Decyzją Ministra Sprawiedliwości z dnia 1 grudnia 2005 r. został mianowany asesorem sądowym w Sądzie Rejonowym w L., przy czym na podstawie decyzji Prezesa Sądu Okręgowego w S., od 1 grudnia 2005 r. do 31 stycznia 2006 r. został delegowany do pełnienia obowiązków asesora w Sądzie Rejonowym w S., w którym orzekał w wydziale grodzkim. W Sądzie Rejonowym w L. orzekał między innymi w I Wydziale Cywilnym, VI Wydziale Grodzkim i II Wydziale Karnym. Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 22 kwietnia 2009 r. został powołany do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Rejonowego w G.. Orzekał w IX Wydziale Karnym tego Sądu. Od 1 maja 2013 r. do 31 maja 2014 r. pełnił funkcję Zastępcy Przewodniczącego IX Wydziału Karnego Sądu Rejonowego w G., a od 1 czerwca 2014 r. do 31 grudnia 2015 r. pełnił funkcję Przewodniczącego tego Wydziału. Na podstawie decyzji Ministra Sprawiedliwości od 1 stycznia 2016 r. do 31 października 2018 r. został delegowany do pełnienia obowiązków sędziego w IV Wydziale Karnym Sądu Okręgowego w G., przy czym od 1 stycznia 2018 r. jest to delegacja na czas nieokreślony. W 2016 r. ukończył z wynikiem bardzo dobrym podyplomowe studia menedżerskie dla kadry kierowniczej jednostek wymiaru sprawiedliwości na Wydziale Zarządzania Uniwersytetu [...]. W uzasadnieniu uchwały wskazano, że kandydat podnosi kwalifikacje przez uczestnictwo w szkoleniach organizowanych między innymi przez Krajową Szkołę Sądownictwa i Prokuratury. Ocenę kwalifikacji M. D. sporządziła J. S.-K., sędzia wizytator do spraw karnych Sądu Okręgowego w G., która wyraziła pozytywną opinię o kandydacie. Zdaniem opiniującej, legitymuje się on wystarczająco długim

stażem zawodowym oraz zdobył duże doświadczenie podczas pracy (w ramach delegacji) w Sądzie Okręgowym w G.. Ponadto, zdaniem opiniującej, posiada on niezbędne w pracy sędziego cechy charakteru, bowiem jest osobą bardzo pracowitą i zdyscyplinowaną, nie mającą problemów z podejmowaniem decyzji, skrupulatną. W opinii podkreślono, iż o dużym poziomie wiedzy merytorycznej, doświadczeniu zawodowym i zdolnościach kandydata świadczą bardzo dobre wyniki w zakresie stabilności orzecznictwa, znacząco przewyższające średnią okręgu, osiągane przy znacznym obciążeniu referatu, w tym sprawami wielotomowymi, o skomplikowanej materii, wymagającymi gruntownej wiedzy. Zdaniem sędziego wizytatora, M. D. z dużą starannością i rzetelnością wykonuje obowiązki, bardzo dobrze zna przepisy prawa karnego materialnego i procesowego, poglądy doktryny oraz orzecznictwo Sądu Najwyższego i sądów apelacyjnych, które umiejętnie stosuje w praktyce. Zdaniem opiniującej, stwierdzone w toku badania i wskazane w treści oceny nieliczne uchybienia, w tym te, które doprowadziły do uchylenia lub zmiany wyroku, nie są tego rodzaju, aby mogły wpłynąć znacząco na ogólną bardzo wysoką ocenę dotychczasowej pracy kandydata. W konkluzji sędziego wizytatora stwierdziła, że zarówno ugruntowana wiedza prawnicza, doświadczenie życiowe i zawodowe – w tym długi czas delegacji odbytej już z bardzo dobrymi rezultatami w IV Wydziale Karnym Sądu Okręgowego w G., jak też cechy osobowości M. D., nienaganna postawa zarówno w służbie, jak i poza służbą, dowodzą, że spełnia on wymagania stawiane kandydatom ubiegającym się o stanowisko sędziego sądu okręgowego i daje rękojmię należytego wykonywania obowiązków w przypadku powołania go na to stanowisko. Pismem z 31 maja 2018 r. M. D. wniósł uwagi do oceny kwalifikacji. Pismem z 12 lipca 2018 r. J. S. K. - sędziego wizytatora do spraw karnych Sądu Okręgowego w G. odniosła się do uwag kandydata.

Przy uwzględnieniu powyższych okoliczności, w głosowaniu Krajowej Rady Sądownictwa wymaganą bezwzględną większość głosów uzyskali następujący kandydaci: M. B. S. (17 głosów „za”, 0 głosów „przeciw”, 1 głos „wstrzymujący się”, 0 głosów „nieważnych”); M. X. (17 głosów „za”, 0 głosów „przeciw”, 1 głos „wstrzymujący się”, 0 głosów „nieważnych”); D. C. (17 głosów „za”, 0 głosów „przeciw”, 1 głos „wstrzymujący się”, 0 głosów „nieważnych”); E. D. M. (17 głosów

„za”, 0 głosów „przeciw”, 1 głos „wstrzymujący się”, 0 głosów „nieważnych”); M. F. (15 głosów „za”, 0 głosów „przeciw”, 3 głosy „wstrzymujące się”, 0 głosów „nieważnych”); B. G. S. (17 głosów „za”, 0 głosów „przeciw”, 1 głos „wstrzymujący się”, 0 głosów „nieważnych”); E. G. (17 głosów „za”, 0 głosów „przeciw”, 1 głos „wstrzymujący się”, 0 głosów „nieważnych”); A. H. (14 głosów „za”, 0 głosów „przeciw”, 4 głosy „wstrzymujące się”, 0 głosów „nieważnych”); M. J. (17 głosów „za”, 0 głosów „przeciw”, 1 głos „wstrzymujący się”, 0 głosów „nieważnych”); E. K. R. (13 głosów „za”, 0 głosów „przeciw”, 5 głosów „wstrzymujących się”, 0 głosów „nieważnych”); M. L. L. (15 głosów „za”, 0 głosów „przeciw”, 3 głosy „wstrzymujące się”, 0 głosów „nieważnych”); M. X.1 (16 głosów „za”, 0 głosów „przeciw”, 2 głosy „wstrzymujące się”, 0 głosów „nieważnych”); L. N. (17 głosów „za”, 0 głosów „przeciw”, 1 głos „wstrzymujący się”, 0 głosów „nieważnych”); A. O. K. (16 głosów „za”, 0 głosów „przeciw”, 2 głosy „wstrzymujące się”, 0 głosów „nieważnych”); M. O. (16 głosów „za”, 0 głosów „przeciw”, 2 głosy „wstrzymujące się”, 0 głosów „nieważnych”); J. P. (14 głosów „za”, 0 głosów „przeciw”, 4 głosy „wstrzymujące się”, 0 głosów „nieważnych”); A. P. (15 głosów „za”, 0 głosów „przeciw”, 3 głosy „wstrzymujące się”, 0 głosów „nieważnych”); J. S. (15 głosów „za”, 0 głosów „przeciw”, 3 głosy „wstrzymujące się”, 0 głosów „nieważnych”); F. S. (17 głosów „za”, 0 głosów „przeciw”, 1 głos „wstrzymujący się”, 0 głosów „nieważnych”); Z. S. K. (16 głosów „za”, 0 głosów „przeciw”, 2 głosy „wstrzymujące się”, 0 głosów „nieważnych”); M. S. (16 głosów „za”, 0 głosów „przeciw”, 2 głosy „wstrzymujące się”, 0 głosów „nieważnych”); M. W. (16 głosów „za”, 0 głosów „przeciw”, 2 głosy „wstrzymujące się”, 0 głosów „nieważnych”); M. Y. S. (16 głosów „za”, 1 głos „przeciw” i 1 głos „wstrzymujący się”, 0 głosów „nieważnych”); A. W. (17 głosów „za”, 0 głosów „przeciw”, 1 głos „wstrzymujący się”, 0 głosów „nieważnych”); J. W. B. (10 głosów „za”, 0 głosów „przeciw”, 8 głosów „wstrzymujących się”, 0 głosów „nieważnych”); A. X. (17 głosów „za”, 0 głosów „przeciw”, 1 głos „wstrzymujący się”, 0 głosów „nieważnych”); Ł. Z. (15 głosów „za”, 0 głosów „przeciw”, 3 głosy „wstrzymujące się”, 0 głosów „nieważnych”) i to kandydatury tych osób Krajowa Rada Sądownictwa postanowiła przedstawić Prezydentowi RP z wnioskiem o ich powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu okręgowego w Sądzie Okręgowym w G..

W ocenie Krajowej Rady Sądownictwa, pozostali kandydaci, w tym również M. D. (który w głosowaniu uzyskał 18 głosów „wstrzymujących się”, 0 głosów „za” i 0 głosów „przeciw”, przy braku głosów „nieważnych”) nie wypełniają ocenianych łącznie kryteriów wyboru wymienionych w art. 35 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy o KRS w stopniu uzasadniającym przedstawienie Prezydentowi RP wniosków o ich powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu okręgowego.

M. D. zaskarżył uchwałę Krajowej Rady Sądownictwa w całości, zarzucając:

1) obrazę prawa materialnego w postaci naruszenia art. 187 ust. 1 pkt 2 i ust. 3, art. 173, art. 10 i art. 186 Konstytucji RP w związku z art. 9a ust. 1-3, art. 21 ust. 1 i 2, z art. 33 ust. 1, z art. 34 ust. 1 i z art. 37 ust. 1 ustawy o KRS w zw. z § 12 ust. 1 i 3-6 oraz § 18 ust. 1-8 Regulaminu, poprzez błędną wykładnię tych przepisów, a w rezultacie ich niewłaściwe zastosowanie, tj. wydanie zaskarżonej uchwały przez Radę, która w zakresie dotyczącym piętnastu członków Rady, o których mowa w art. 187 ust. 1 pkt 2 Konstytucji RP, była powołana w sposób sprzeczny z Konstytucją RP oraz wyżej wskazanymi przepisami ustawy o KRS, w konsekwencji czego sędziowska część Rady nie była uprawniona do uczestniczenia w postępowaniu w niniejszej sprawie, w tym w opiniowaniu i rekomendowaniu kandydatów (w ramach zespołów), głosowaniach i w efekcie w podejmowaniu uchwały;

2) naruszenie przepisów postępowania, mające istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia, tj.:

a) art. 21 ust. 1 i 2, art. 31 ust. 1 oraz art. 34 ust. 1-3 ustawy o KRS poprzez błędne przyjęcie, że doszło do skutecznego przyjęcia stanowisk zespołu oraz podjęcia uchwały KRS, gdy tymczasem Rada (a w ślad za tym zespół) nie była należycie obsadzona, wobec nieskutecznego powołania części sędziowskiej Rady, tj. powołania w sposób sprzeczny z Konstytucją RP członków Rady, o których mowa w art. 187 ust. 1 pkt 2 Konstytucji RP, w konsekwencji czego piętnastu członków Rady nie było uprawnionych do uczestniczenia w postępowaniu w niniejszej sprawie, w tym w opiniowaniu i rekomendowaniu kandydatów (w ramach zespołu), głosowaniach i w efekcie w podejmowaniu uchwały;

b) art. 34 ust. 1 i 3 ustawy o KRS poprzez przeprowadzenie posiedzenia pięcioosobowego zespołu KRS w sposób uniemożliwiający nie tylko rzetelną

i fachową, ale jakąkolwiek ocenę 61 kandydatów w czasie 2 godzin i 10 minut, i faktyczny brak sporządzenia uzasadnienia zajętego stanowiska;

c) art. 33 ust. 1 w związku z art. 35 ust. 2 ustawy o KRS w związku z § 18 ust. 1 - 11 Regulaminu poprzez dokonanie oceny kandydatury skarżącego bez dochowania obowiązku wszechstronnego rozważenia okoliczności sprawy i wnikliwego zbadania materiałów sprawy oraz dokonanie jej w sposób dowolny, niezgodnie ze zgromadzonym materiałem, z pominięciem rzetelnej oceny kwalifikacji skarżącego i konkurujących z nim kandydatów, z przekroczeniem granic swobodnej oceny materiałów, z niezachowaniem transparentności, jasności i jednorodności dla wszystkich osób uczestniczących w konkursie kryteriów oceny, co skutkowało przedstawieniem w uchwale Prezydentowi RP wniosków o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu okręgowego osób wskazanych w pkt 1 uchwały, a nie skarżącego;

d) art. 42 ust. 1 ustawy o KRS poprzez sporządzenie uzasadnienia uchwały w sposób lakoniczny, zbiorczo traktujący wszystkich kandydatów, nie poddający się kontroli instancyjnej i uniemożliwiający poznanie rzeczywistych motywów podjęcia uchwały, co uniemożliwia odniesienie się do całości przesłanek, na podstawie których Rada uznała, że kandydatura skarżącego jest gorsza od kandydatury pozostałych uczestników w obecnej procedurze konkursowej.

W oparciu o powyższe zarzuty skarżący wniósł o uchylenie uchwały w całości, ewentualnie w części obejmującej punkt 1 oraz punkt 2 w zakresie dotyczącym kandydatury skarżącego i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Krajowej Radzie Sądownictwa.

Jednocześnie skarżący wniósł o zawieszenie postępowania do czasu zakończenia postępowania toczącego się przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej, tj. udzielenia przez Trybunał odpowiedzi na pytanie: czy skład organu Państwa Członkowskiego mającego stać na straży niezależności sądów i niezawisłości sędziów (Krajowa Rada Sądownictwa), przed którym toczy się postępowanie w przedmiocie dotyczącym powołania do pełnienia urzędu sędziego sądu powszechnego, może być kreowany w ten sposób, że przedstawiciele władzy sądowniczej w tym organie wybierani są przez władzę ustawodawczą. Skarżący złożył również wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonej uchwały do czasu

rozpoznania odwołania i doręczenie decyzji w tym przedmiocie Prezydentowi RP.

W odpowiedzi na odwołanie Przewodniczący Krajowej Rady Sądownictwa wniósł o jego oddalenie w całości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie, choć nie wszystkie podniesione w nim zarzuty okazały się trafne.

Zgodnie z art. 44 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy o KRS, uczestnik postępowania może odwołać się do Sądu Najwyższego z powodu sprzeczności uchwały Rady z prawem, o ile odrębne przepisy nie stanowią inaczej. Stosownie do art. 44 ust. 3 ustawy o KRS do postępowania przed Sądem Najwyższym w sprawach z odwołań od uchwał Rady stosuje się przepisy Kodeksu postępowania cywilnego o skardze kasacyjnej, poza przepisem art. 87¹ k.p.c. ustanawiającym przymus adwokacko-radcowski w występowaniu przed tym Sądem. Odesłanie do przepisów Kodeksu postępowania cywilnego o skardze kasacyjnej determinuje sposób wyznaczenia granic rozpoznania przez Sąd Najwyższy sprawy zainicjowanej odwołaniem uczestnika postępowania. Stosownie do art. 398¹³ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy rozpoznaje odwołanie w granicach zaskarżenia oraz w granicach podstaw, a z urzędu bierze pod rozagę tylko nieważność postępowania. Z art. 398³ § 1 k.p.c. wynika, że odwołanie można oprzeć na podstawie naruszenia prawa materialnego przez błędną jego wykładnię lub niewłaściwe zastosowanie lub też na podstawie naruszenia przepisów postępowania, jeżeli uchybienie to mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy. Z art. 398³ § 3 k.p.c. wynika ponadto, że podstawą odwołania nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów. Regułą tych nie zmienia art. 44 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy o KRS, który ogólnie stanowi, że odwołanie można wnieść z powodu sprzeczności uchwały z prawem, a zatem zarówno z prawem materialnym, jak i z przepisami postępowania (por. wyroki Sądu Najwyższego: z 15 stycznia 2019 r., I NO 1/18; z 8 listopada 2017 r., III KRS 29/17; z 8 października 2014 r., III KRS 45/14).

Zgodnie z ugruntowanym orzecznictwem Sąd Najwyższy powinien

wykonywać jedynie formalną kontrolę stosowania przez Krajową Radę Sądownictwa reguł postępowania dotyczących przestrzegania przez Radę przyjętych kryteriów i procedur postępowania (por. uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 20 grudnia 1993 r., III AZP 20/93, a także wyroki Sądu Najwyższego: z 27 marca 2019 r., I NO 8/19; z 13 lipca 2017 r., III KRS 17/17; z 7 marca 2017 r., III KRS 3/17; z 26 stycznia 2017 r., III KRS 37/16). Stanowisko to zostało potwierdzone w wyroku pełnego składu Trybunału Konstytucyjnego z 15 grudnia 1999 r., P 6/99, wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 29 listopada 2007 r., SK 43/06, oraz w wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 27 maja 2008 r., SK 57/06, w którym Trybunał Konstytucyjny podkreślił dodatkowo, że ani szczególna konstytucyjna pozycja ustrojowa Krajowej Rady Sądownictwa, ani fakt, że w postępowaniu przed Radą nie stosuje się przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, nie odbierają postępowaniu przed Radą w sprawach indywidualnych, dotyczących powołania na stanowiska sędziowskie, charakteru postępowania, którego przedmiotem jest sprawa w rozumieniu art. 45 ust. 1 Konstytucji RP.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazuje się, że kontrola Sądu Najwyższego obejmuje w szczególności ocenę, czy Rada w odniesieniu do wszystkich uczestników procedury nominacyjnej (kandydatów do objęcia wakującego stanowiska sędziowskiego) zastosowała przejrzyste, jednolite i sprawiedliwe kryteria selekcyjne (por. wyrok Sądu Najwyższego z 13 lipca 2017 r., III KRS 17/17). Mając na uwadze okoliczności przedmiotowej sprawy jako zasadny należało ocenić zarzut, iż Krajowa Rada Sądownictwa zaniechała wszechstronnego rozważenia wszystkich okoliczności sprawy przy zastosowaniu przejrzystych, jednolitych i sprawiedliwych kryteriów. Ma bowiem rację skarżący, że uzasadnienie zaskarżonej uchwały zostało sporządzone w sposób wadliwy, uniemożliwiający w istocie weryfikację przyjętych przez Krajową Radę Sądownictwa kryteriów oceny. Kryteria, które zespół powinien uwzględnić przy opracowywaniu listy rekomendowanych kandydatów i ustalaniu kolejności na tej liście zostały określone w art. 35 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy o KRS. Zgodnie z tym przepisem przy ustalaniu kolejności kandydatów na liście zespół winien kierować się przede wszystkim oceną kwalifikacji kandydatów, a ponadto uwzględnić: doświadczenie zawodowe,

w tym doświadczenie w stosowaniu przepisów prawa, dorobek naukowy, opinie przełożonych, rekomendacje, publikacje i inne dokumenty dołączone do karty zgłoszenia oraz opinię kolegium właściwego sądu oraz ocenę właściwego zgromadzenia ogólnego sędziów.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego podkreśla się, iż obowiązkiem Krajowej Rady Sądownictwa w przypadku, w którym kilka osób ubiega się o wolne stanowiska sędziowskie jest przede wszystkim wyjaśnienie i konkretne wskazanie w uchwale, jakie kryteria ocenne stanowiły punkt wyjścia przy wyborze najlepszych kandydatów pretendujących do objęcia stanowiska sędziego (por. wyrok Sądu Najwyższego z 13 grudnia 2016 r., III KRS 33/16). Zauważyć również należy, że zakres rozważań Rady poświęcony analizie ocenianych kandydatur powinien być szerszy w przypadku osób o zbliżonej sytuacji faktycznej (por. wyrok Sądu Najwyższego z 17 sierpnia 2010 r., III KRS 10/10). Natomiast z całą pewnością analiza i rozważania Rady powinny być pogłębione w przypadku konkursu na wyższe stanowisko sędziowskie z uwagi na zasadniczo porównywalny i niezwykle wysoki poziom kwalifikacji kandydatów (por. wyrok Sądu Najwyższego z 2 lipca 2015 r., III KRS 25/15).

W spornej uchwale, pomimo powołania się przez Krajową Radę Sądownictwa na dość ogólne stwierdzenie dotyczące całokształtu okoliczności sprawy, a w szczególności ocenianych łącznie: kwalifikacji kandydatów oraz ich doświadczenia zawodowego, Rada nie wyjaśniła, jakie kryteria w istocie zdecydowały o przedstawieniu Prezydentowi RP wniosku o powołanie M. B. S. , M. X. , D. C. , E. D. M., M. F. , B. G. S. , E. G. , A. H. , M. J. , E. K. R. , M. L. L., M. X1. , L. N. , A. O. K., M. O. , J. P. , A. P. , J. S. , F. S. , Z. S. K. , M. S. , M. W. , M. Y. S. , A. W., J. W. B., A. X. oraz Ł. Z. do pełnienia urzędu sędziego sądu okręgowego w Sądzie Okręgowym w G., a jakie kryteria wyboru wymienione w art. 35 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy o KRS zdecydowały o nieprzedstawieniu wniosku o powołanie na to stanowisko skarżącego. Równocześnie Rada nie wyjaśniła w sposób niebudzący wątpliwości, dlaczego zdyskwalifikowała ustawowe kryteria oceny kandydatów, takie jak poparcie Kolegium Sądu Apelacyjnego w [...] i Zgromadzenia Przedstawicieli Sędziów Apelacji [...], stwierdzając jedynie ogólnikowo, że poziom poparcia środowiska sędziowskiego nie był w spornym

postępowaniu nominacyjnym kryterium decydującym o wyborze najlepszych kandydatów, bowiem poziom ten - zdaniem Rady - nie w każdym przypadku odzwierciedla poziom posiadanych kwalifikacji, wynikający z innych dokumentów zgromadzonych w toku tego postępowania. Niewyjaśnienie sposobu zastosowania kryteriów ustawowych w stosunku do skarżącego uniemożliwia Sądowi Najwyższemu ocenę zgodności z prawem materialnym zaskarżonej uchwały, co uzasadniało jej uchylenie w punkcie 1 w całości i w punkcie 2 w części odnoszącej się do skarżącego oraz przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania. Sąd Najwyższy nie może bowiem zastępować Rady w ocenie kandydata i sposobie zastosowania ustawowych kryteriów jego nominacji (por. wyrok Sądu Najwyższego z 14 stycznia 2010 r., III KRS 24/09).

Natomiast nie było podstaw do uwzględnienia najdalej idących zarzutów odwołania, sprowadzających się w istocie do kwestionowania legalności sposobu obsadzenia członków Krajowej Rady Sądownictwa, albowiem w wyroku z dnia 25 marca 2019 r., K 12/18, Trybunał Konstytucyjny orzekł, iż art. 9a ustawy o KRS, regulujący procedurę wyboru członków Krajowej Rady Sądownictwa spośród sędziów przez Sejm, jest zgodny z art. 187 ust. 1 pkt 2 i ust. 4 w związku z art. 2, art. 10 ust. 1 i art. 173 oraz z art. 186 ust. 1 Konstytucji RP. Zgodnie z art. 190 ust. 1 Konstytucji RP wyrok Trybunału Konstytucyjnego ma moc powszechnie obowiązującą i jest ostateczny. Wiąże on zatem także Sąd Najwyższy w niniejszym postępowaniu.

Z powyższych względów, na podstawie art. 398¹⁵ § 1 k.p.c. w związku z art. 44 ust. 3 ustawy o KRS, należało uchylić uchwałę w opisanym wyżej zakresie i przekazać sprawę Krajowej Radzie Sądownictwa do ponownego rozpoznania.